

2

De taxichauffeur laadt mijn koffer in, terwijl ik plaatsneem naast Eva. Ze ziet er schitterend uit in haar beige broek met witte top. Haar haren gekruld. Ik vraag mij af, wanneer ze hier tijd voor gehad heeft. Of heeft ze helemaal niet geslapen?

'Je ziet er fantastisch uit! Nu voel ik mij net een dakloze met mijn joggingpak.'

'Je ziet er ook stralend uit, ook in je joggingpak. Ik wou gewoon zeker zijn dat ik een goede indruk maak. Je weet maar nooit wie je daar gaat zien. Het is tenslotte Monaco.'

Nu voel ik de stress in mij naar boven komen. Ze heeft misschien wel een punt. Ik heb enkel gedacht aan gemakkelijke kledij voor tijdens de vlucht. Er gaat daar niemand in een joggingpak rondlopen. Hopelijk zijn we ginds snel bij het hotel, zodat ik mij kan omkleden.

Tijdens de rit door Londen naar Heathrow begint de spanning in mijn onderbuik op te bouwen. Het is al zo lang geleden dat ik vakantie heb gehad. Ik kijk uit het raam en staar naar de grijze Engelse hemel. Stiekem droom ik al een beetje weg.

Tijdens het inchecken kijk ik nog een keer in het boekje van Monaco dat bij de tickets zat. Ik probeer het allemaal op mij te laten afkomen, maar dat is niet gemakkelijk voor iemand die altijd zelf de touwtjes in handen wil hebben. Dit wordt de eerste keer dat iemand anders een vakantie voor mij heeft geregeld. Normaal ben ik de persoon die daar een heel draaiboek voor maakt. Eva is meer een persoon die kijkt hoe het loopt. Ze plant liever niet te veel van tevoren.

We zetten ons neer op een bankje aan het raam waar we uitzicht hebben over de volledige landingsbaan. Je voelt je zo klein als je die gigantische vliegtuigen ziet staan. Het is nog een uur voor wij aan boord mogen. Eva stelt voor om koffie te drinken en even concreet te plannen wat we gaan doen als we aankomen. Zo gezegd, zo gedaan. Ik geef haar mijn bestelling door: een gewone zwarte koffie zoals ik hem het liefste heb.

Terwijl Eva weg is, doe ik het nodige opzoekwerk. Ik heb enkel de naam van ons hotel gekregen en op de foto's ziet dat er veel te chique uit voor ons. Ik weet niet of ik mij daar op mijn gemak ga voelen.

'Hier, neem dit snel even aan, het is warm.'

Ik kijk op van mijn scherm. 'Dat was best snel.'

'Ja, er stonden nu maar twee mensen aan te schuiven.'

Ik neem een slok van mijn koffie en verbrand hierdoor mijn tong.
'Dat is echt heet.'

'Ik zei nog dat het warm was,' zegt ze bezorgd.

'Kijk even wat ik al gevonden heb.' Ik hou mijn mobiel voor ons, zodat ze kan meekijken. 'Dit restaurant ligt op wandelafstand van ons hotel. Het ziet er wel wat chique uit, maar het is toch zeker vakantie?' zeg ik met een lach. Hopelijk heeft Eva de twijfel in mijn stem niet gehoord. Ik ben heel dankbaar voor deze reis en kijk er echt naar uit, maar ergens diep binnenin voel ik onzekerheid. Het is allemaal heel overweldigend en luxueus. Dingen die ik in het dagelijks leven niet gewoon ben.

'Ja! Dit is ideaal. Ik heb dat strakke zwartje jurkje ingepakt voor jou. Dat gaat heel goed samen en als je het niets vindt, kunnen we altijd gaan shoppen. Genoeg winkels!'

Ik vind geld uitgeven meestal niet zo heel leuk, maar dit is de reis waar ik al jaren van gedroomd heb. Ik mag mezelf dan ook wel eens verwennen. Al mijn extra fooien komen nu goed van pas.

'We kunnen misschien deze avond ook eventjes een stapje in de wereld zetten?' polst Eva.

'Ja, dat lijkt mij een leuk idee om onze vakantie mee te beginnen.'

Ik wou dat ik wat meer van Eva's levensstijl in mij had. Voor haar is het leven echt gemakkelijk. Ze laat alles op zich afkomen en ziet wel wat er gebeurt. Ik blijf overal veel te veel bij nadenken en daardoor heb ik het gevoel dat ik soms dingen mis. Gelukkig heb ik Eva die mij overal mee naartoe gaat sleuren. Daar ben ik zeker van.

We nemen plaats in het vliegtuig. Gelukkig hebben we stoelen aan het raam zodat we nog even kunnen genieten van het uitzicht. Het is iets meer dan een uur vliegen en ik zit vol spanning. Het is ook de eerste vakantie die ik samen met Eva doe. Ik weet dat we goed met elkaar kunnen opschieten, maar ze zeggen toch altijd dat een vakantie samen een echte uitdaging is. Ik ben benieuwd of dit ook voor ons geldt.

Tijdens de landing neem ik haar hand vast en knijp hier enthousiast in.

'Het is eindelijk zo ver! Onze droomvakantie kan beginnen!' De spanning die al sinds de taxirit in Londen in mij zat, moest er nu even uit.

We zitten nu in de taxi naar ons hotel en ik besef dat ik mijn ouders

nog niet gebeld heb. Ik neem mijn mobiel en typ snel een berichtje dat we goed zijn aangekomen, maar nu geen tijd hebben om te bellen.

Onze hotelkamer is hemels. Een groot tweepersoonsbed waar je waarschijnlijk met vier personen in kunt liggen. De badkamer is echt om in te kaderen. Een regendouche. Alles strak in het zwart en wit. Hier wen ik wel aan!

We frissen ons snel op en willen dan op verkenning in de stad. Ik wacht nog even op Eva. Ik kijk uit het venster van onze kamer en zie de haven liggen. Dat ziet er wel heel gezellig uit. Daar wil ik meteen een kijkje gaan nemen. Zo'n haven geeft mij echt een vakantiegevoel. We wandelen langzaam langs het water en bekijken de jachten die er liggen, het ene nog groter dan het andere.

'Dit kun je toch niet geloven? Deze dingen kosten meer dan mijn appartement.' Ik merk dat Eva niet antwoordt op de dingen die ik haar vertel. Ze is aan het flirten met een man die op een jacht zit. Ik probeer het gesprek op te vangen. Volgens mij hebben ze het over de Grand Prix die dit weekend plaatsvindt.

'Jij bent ook een fan dan? Ben je speciaal naar hier gekomen om de race te volgen?' vraag ik hem. Hij lacht subtiel, maar geeft niet direct antwoord. Hij geeft mij het gevoel dat ik iets heb verstoord. Ik kijk naar Eva en geef haar een duw om haar terug naar het heden te halen.

'Oh, sorry, wat stom van mij! Dit is Mia, mijn beste vriendin,' zegt ze vlug. Ook nu krijg ik weinig reactie van de man. Ik lach ongemakkelijk naar hem.

'Mia is al fan van de formule 1-races nog voor ze kon lopen,' stoeft Eva. Ze heeft een trotse blik in haar ogen, wanneer ze dit vertelt.

'Dus jullie zijn wel geïnteresseerd in de race?'

'Eva overdrijft een beetje. Ik kijk graag naar de autosport, maar ik zou niet durven zeggen dat ik een diehard fan ben.'

'Mia is altijd veel te bescheiden!' roept Eva.

'Ik heb nog wat tickets over. Komen jullie overmorgen maar even naar hier. Dan gaan we samen naar de race kijken.'

'Ja, top! Tot dan!' zegt Eva enthousiast. We lopen verder.

'Ik verwacht jullie anderhalf uur voor de race begint hier!' roept hij ons nog achterna.

'Ik weet het toch niet zo, hoor. Wat als dit een of andere viezerik is? We kennen hem helemaal niet.'

'Maak je nou toch geen zorgen. Het zal heus wel meevallen. Hij ziet er betrouwbaar uit. We moeten hier iets avontuurlijk doen. Deze reis moet er een zijn om nooit te vergeten.'